

**VIERDE LANDELIJKE CONFERENTIE
18 DECEMBER 2017
- WIJKACADEMIES OPVOEDEN -**

Kijk ons nou!
conferentie
18 december
2017

Moeders, vaders, jongeren, professionals:
op 18 december 2017 komen honderdvijftig
deelnemers van zestien Wijkacademies
Opvoeden samen voor de vierde landelijke
conferentie van Wijkacademies Opvoeden
Kijk ons nou! Deelnemers uit Utrecht, Leiden,
Haarlem, Rotterdam, Amsterdam, Den Haag
maken deze ochtend tot een levendige,
succesvolle ontmoeting met spellen, theater,
workshops, en vooral vol herkenning,
uitwisseling en verhalen. De conferentie is
georganiseerd in het kader van de
[Wijkacademies Opvoeden](#), een initiatief van
de stichting [Bevordering Maatschappelijke
Participatie](#).

**Deze dag laat me
nieuwe dingen zien.**

– een moeder

**Moeders doen alles. Geef ons vaders
ruimte om vader te zijn.**

– een vader

**Hoe kun je met open blik, verwonderend
kijken naar wat er in je wijk gebeurt?**

– een professional

**Wij leven hier, dus op school doe je
gewoon mee, vertel ik mijn kinderen.**

– een moeder

**Waar ik geen controle over
heb, daar ga ik me niet
meer druk over maken.**

– een moeder

**Accepteren hoe mijn
kinderen zijn, dat geeft
me een goed gevoel.**

– een moeder

**Al die prikkels die kinderen krijgen, voor een
smartphone, voor kleren ... daar moet je wel
een weerwoord op hebben.**

– een moeder

**Ik ben trots, maar nog niet
tevreden ... Volgend jaar
wil ik hier voor de helft
vaders zien.**

– een vader

**Mijn moeder sprak niet met mij.
Hoe doe ik dat met mijn kind?**

– een moeder

**Mijn dochter van 15 reageert volwassener
dan ik toen ik die leeftijd had.**

– een moeder

durf en trots

‘We staan niet alleen.’ ‘Deze dag laat me nieuwe dingen zien.’ ‘Ik voel de betrokkenheid van andere ouders.’ De zaal voor de centrale bijeenkomst loopt vol, de begroetingen zijn hartelijk en warm. Sommige deelnemers kennen elkaar van vorige conferenties, andere deelnemers zijn nieuw en kijken wat voorzichtig rond. Een moeder overwoog de vorige avond nog om niet te komen, ‘te spannend’, maar spreekt later wel de zaal toe over haar ervaringen.

Comfortzone

Durf en trots zijn zichtbaar en voelbaar in de zaal. Durven praten, jezelf durven laten zien, durven leren. Trots op ouderschap in soms moeilijke omstandigheden, en op de openheid tussen ouders en kinderen, trots op de Wijkacademies. Vier dames vertellen dat ze meestal samen optrekken, maar vandaag uit hun comfortzone stappen, en ieder naar een andere workshop gaan om zo met verschillende inspiratie thuis te komen voor hun eigen Wijkacademie.

Veel ouders en begeleiders laten blijken hoe betekenisvol deze bijeenkomst voor hen is: dat zij niet de enigen zijn die actief zijn in hun wijk, maar dat ouders op andere plekken in het land op vergelijkbare manieren aan de slag zijn.

Onschatbare waarde

Ouderschap is nooit klaar, en ouders laveren tussen durf, schaamte, trots, eenzaamheid en moed. En de uitwisseling daarover, zoals hier gebeurt, is van onschatbare waarde. De erkenning en herkenning voelen als een warme aanmoediging – ook anderen maken zich zorgen over stress, armoede, de weerbaarheid van hun kind, ook anderen denken over zorgen voor jezelf, geloof en hun rol als ouder ... Het thema van deze conferentie *Kijk ons nou!* roept het allemaal op.

Zakgeld

Er is veel meer dan uitwisseling en herkenning: Wijkacademies Opvoeden ontwikkelen zelf producten, zoals spellen en theater, die ze hier laten zien. Ook dat is stimulerend, om te zien welke producten andere Wijkacademies hebben gemaakt.

Zoals Spelend Moneywise waarmee de ochtend opent, dat ouders van de Haarlemse Wijkacademie hebben bedacht en dat ouders en kinderen samen kunnen spelen. Om financiën bespreekbaar te maken met kinderen, op een lichte en laagdrempelige manier. Want armoede voelt schaamtevol, over geldgebrek praten is niet makkelijk terwijl kinderen de 'juiste' spijkerbroek willen. En het spel gaat juist niet over de financiële problemen van de ouders, maar over zakgeld en de kosten van een smartphone. 'Je leert kijken vanuit het kind.' De Wijkacademie Haarlem doet dit spel cadeau aan alle andere Wijkacademies zodat ook zij het in hun wijk kunnen spelen.

Ontroering

Kwetsbaar en krachtig is het Opvoedtheater dat ouders hebben ontwikkeld om voorvallen en gevoelens rondom opvoeden te delen. Vandaag ziet de zaal drie scènes over loslaten en verbinden. Allereerst een moeder die het thuisland en haar dierbaren verlaat om zichzelf en haar kind elders betere kansen te bieden.

In scène twee, in Nederland, is het kind rebels en roept dat het liever teruggaat naar oma in het land van herkomst. Ten slotte ontmoet de moeder andere moeders op het schoolplein en benoemt haar eenzaamheid. De makers en spelers van de Wijkacademie Opvoeden Schalkwijk nemen trots het applaus in ontvangst en de zaal spreekt de gevoelde ontroering uit. 'Ik zie mezelf terug.' 'Je bent hier alleen, je hebt niemand.' 'Die verhalen raken me.'

Prikkelen

Het Opvoedtheater laat zien dat je bewuste keuzes kunt maken in opvoedthema's. Bovendien, en minstens zo belangrijk, geeft het toneelspel de spelende ouders veel zelfvertrouwen. En de sketches zijn erg herkenbaar zodat het publiek – andere ouders in de wijk of op school – makkelijk met elkaar in gesprek kunnen.

Theater blijkt een goede ingang om verhalen over ouderschap te delen en gesprekken op gang te brengen. Zo ontwikkelt Wijkacademie Leiden Noord een toneelstuk over discriminatie in de wijk om bewoners te prikkelen tot een dialoog.

Kijk ons nou!

Inmiddels kijken veel professionals naar de aanpak van de Wijkacademies, naar de gelijkwaardigheid tussen deelnemers en begeleiders, naar de nadruk op ervaringen en verhalen van de vaders en moeders. Dagvoorzitter miss Kitty, zelf actief in de Wijkacademie Opvoeden in Holendrecht (Amsterdam Zuidoost) sluit af: 'Kortom, Kijk ons nou! Trots op wat we doen en wat we bereikt hebben.'

**‘Trots op wat we doen en
op wat we bereikt hebben’**

de workshops

Na de bijeenkomst in de zaal vinden alle deelnemers hun weg naar een van de acht workshops. Daarin delen ze in alle veiligheid, soms vol gelach, soms geëmotioneerd, wat ze meemaken. En uit alle workshops blijkt dat ouderschap uitwisseling en gezamenlijk onderzoek vraagt. Naar wie ze zelf zijn, als vader, als moeder, als mens. Naar hun eigen weerbaarheid in de wereld, en die van hun kind. Naar hoe ze hun geloof hebben meegekregen en willen doorgeven. Naar openheid of juist onbehagen rond de financiën in het gezin. Naar stress en hoe je voor ontspanning zorgt. Ook klinkt het geluid van de jongeren, want nieuwkomer op de conferentie dit jaar is de flinke delegatie van de jongeren-Wijkacademie uit Leiden Noord.

- Spelend Money Wise
- Just Like you
- Hoe voed ik mijn kind weerbaar op?
- Dit ben ik als moeder
- Dit ben ik als vader
- Hoe kan ik omgaan met stress?
- Hoe praat ik met mijn kind over het geloof?
- Wat is jouw favoriete plek in de wijk - workshop voor jongeren

Uit alle workshops blijkt dat ouderschap uitwisseling en gezamenlijk onderzoek vraagt

Bijna geen onderwerp zo beladen als geld, of liever: het gebrek aan geld. Armoede is een begrip dat weinig gehoor vindt in onze samenleving, licht begeleider Imi Nijholt toe. 'Maar wel als je het koppelt aan kinderen en opvoeding ... dan is er wel gehoor.' En met de kinderen hebben de ouders best wat te stellen. 'Reclame, sociale media, kinderen krijgen heel veel voorgespiegeld. Dan is er de druk op school voor een smartphone of de juiste kleding ... 'Dat is stressvol, want kinderen willen meer dan we kunnen betalen', legt een van de deelnemers uit.

De schaamte over financiële problemen telt het zwaarst. Veel ouders ploeteren voor geld, sommigen met twee banen, anderen met een uitkering waar ze maandelijks op tekort komen.

De bedenkers hebben dit spel al meerdere malen gespeeld, en een ding komt er altijd uit: ouders en kinderen geven verschillende antwoorden, de wereld van het kind is niet de wereld van zijn ouders.

Het gesprek ontspint zich of je je kinderen wel of niet moet vertellen over de financiële huishouding. Over praktische tips als huurtoeslag aanvragen, en slim omgaan met rekeningen die mogen wachten en die niet mogen wachten. En over grenzen aangeven: 'Wil je alles doen voor je kind, ook al heb je het geld er niet voor?'

Spelend Money Wise komt uit de koker van ouders van de Haarlemse Wijkacademie, en is bedoeld om thuis te spelen met je kind of op scholen met andere ouders. De bedenkers zijn juist weggebleven van de financiële problemen van de ouders. Wel geeft het spel ingangen waardoor ouders en kinderen samen ontdekken hoe ze over zakgeld en de kosten van een smartphone kunnen praten.

begeleiders: Imi Nijholt, Haarlem Effect & Marloes Komin, Wijkacademie Schalkwijk-Haarlem. De spellen zijn te koop bij Imi Nijholt van Haarlem Effect.

Iedereen heeft verhalen over zichzelf, over de wereld en anderen: daarmee geef je je identiteit vorm. Het spel *Just like you* geeft zicht op die verhalen over identiteit – én het is een van de producten die van ouders zelf komt, ontwikkeld door de Wijkacademie Opvoeden Amsterdam Oost. De ouders daar zijn erin getraind, hebben het zelfs op scholen gespeeld en inmiddels zijn er plannen om het spel breder uit te zetten.

Hier wordt het gespeeld met zeven deelnemers uit verschillende steden. Met verve gaat een van de dames in op de kaart *Zorg je goed voor jezelf?* 'Ik doe aan sport, ik lees elke dag iets, een boek, ik eet biologisch, ik doneer geld aan liefdadigheid. En dagelijks lees ik de Koran, dat is goed voor m'n geest.' Haar energie maakt indruk op de een, een ander vraagt verder: 'Moet je dit? Of wil je dat allemaal?' Aanleiding voor een levendig gesprek over wat je karakter is, wat je eigen invloed is en wat van anderen komt.

Een deelnemster antwoordt voorzichtig op de kaart met *Snappen anderen jou?* 'Er zijn momenten dat dat niet zo is, soms kun je het niet goed vertellen.' De bijval en instemmende geluiden lijken haar goed te doen. Een volgende verkenning aan de hand van de kaarten: *Begrijpen je kinderen je?* 'Juist zij voelen precies dat er iets aan de hand is!' is het kordate antwoord.

Met *Just like you* kunnen de spelers verschillen en overeenkomsten bespreekbaar maken. Want iedereen heeft een ander verleden, heeft andere leefstijlen, licht begeleider Hanne van der Kolk na afloop toe. 'Op het schoolplein ontmoet je anderen die het anders doen. En vanuit die verschillen kun je de dialoog zoeken.' Een deelnemster reageert daarop: 'Want ouders willen allemaal het beste doen.'

begeleiders: Hanne van der Kolk, Sophie Borghouts & Maryam Denquir, Wijkacademie Opvoeden Amsterdam Oost. Meer weten over Just Like you? Neem contact op met Hanne van der Kolk van Dream Support.

‘Wat wil je je kind
zelf meegeven?’

Een succesworkshop, want deze staat voor de derde keer op het programma van de conferentie. Telkens is er een grote opkomst, en telkens is er meer te vertellen dan binnen de tijd past. De opbouw van de workshop, van breed naar heel persoonlijk, sluit heel goed aan bij de werkwijze van de Wijkacademies. Eerst onderzoeken de deelnemers wat weerbaar is, vervolgens blikken ze terug op hun eigen opvoeding, en dat vormt weer de basis voor laatste vraag: wat willen ze hun kind zelf meegeven?

De eigen ervaringen gaan over dwingende ouders, opstandige kinderen, sociale druk, en hoe je daarin je positie bepaalt. 'Ik ben heel vroeg getrouwd, en moest al vroeg een hoofddoek dragen wat ik niet wilde. Nu geef ik mijn eigen dochter de keuze, want ik wil het anders doen.' Een deelnemer reageert: 'In mijn familie moest ik juist vechten voor mijn hoofddoek.' En weer een andere moeder uit

haar twijfel: 'Mijn moeder is 65 en begint nu een hoofddoek te dragen ... misschien is dat wel sociale druk.'

Dat hun kinderen opgroeien in een heel andere wereld dan zij zelf hebben gekend, maakt ouders soms zoekend. 'Kinderen weten zoveel meer. Mijn dochter van 15 reageert volwassener dan ik toen ik die leeftijd had.'

Opluchtend gelach klinkt er als een moeder ook het ongemak vertelt. 'Mijn kinderen kunnen soms het bloed onder mijn nagels vandaan halen. En soms ga ik een dagje naar mijn zus, uitrusten.'

Aan het eind zijn ze gul met tips voor elkaar. Wees beschikbaar voor je kind, zet hem of haar niet achter de iPad. Praat vanuit vertrouwen, laat je liefde zien. Wees open, ook over jezelf.

Waar ben je trots op als ouder? Wat geeft jou kracht? Wat is belangrijk in jullie gezinsleven? Dat zijn enkele vragen van het Ouderschapspel dat hier 'gespeeld' wordt – een spel dat ouders uitnodigt hun hartverhaal te vertellen.

'Wanneer iemand de kaart in de hand heeft, is ze aan het woord. En ja, een vraag stellen kan, advies geven liever niet. Het is haar verhaal, en daar krijgt ze alle ruimte voor.' Rustig legt begeleider Lydy Blyd de regels van het Ouderschapspel uit. Met voorzichtige nieuwsgierigheid kijken elf vrouwen elkaar aan, een enkel gezicht staat aarzelend: 'Ik wil alleen luisteren.'

Een eerste vrouw durft. Haar kaart laat een fietsende jongen zien en stelt de vraag *Met wie kun jij je zorgen bespreken?* Ze benadrukt hoe belangrijk haar netwerk is, dat ze ziekte en gezondheid met haar moeder kan bespreken, en voor andere zaken naar haar vader stapt.

Andere dames volgen al snel, over wat belangrijk is voor hen als ouder. 'Accepteren hoe mijn kinderen zijn, dat geeft me een goed gevoel'. 'Dat mijn kinderen gaan studeren.' 'Dat ze zich goed gedragen.'

Het Ouderschapspel nodigt uit tot heel persoonlijke, gevoelige verhalen, en voor sommigen is het een emotionerende bijeenkomst. Ook begeleider Lydy Blyd geeft haar persoonlijke reactie: 'Hier hoor ik verhalen van ouders met een moslimachtergrond, en in mijn eigen wijk ontmoet ik die niet zo veel.'

Voor wie deze workshop heeft gemist: een aantal vaders en moeders van de Wijkacademie Holendrecht zijn getraind en kunnen dit spel op scholen en met andere oudergroepen spelen om zo het gesprek over ouderschap te bevorderen.

begeleiders: Lydy Blyd, Wijkacademie Opvoeden Holendrecht, Sheela Vyas, Lotus en Tulip. Het Ouderschapspel is te bestellen bij stichting BMP.

‘Vaders moeten terug naar de opvoeding. Je taak als vader is belangrijk.’ Het gesprek in deze workshop gaat over hoe vaders de ruimte kunnen nemen om echt een ouder voor hun kind te zijn.

Ook de vaders spelen het Ouderschapsspel en de sfeer is vertrouwelijk, met kwetsbare verhalen die in het alledaagse leven niet snel worden verteld. Zo vertelt een vader over een onzichtbaar, onuitgesproken conflict tussen zijn zoon en dochter. Een rivaliteit waarmee hij toentertijd niet altijd goed mee kon omgaan. Zijn kinderen zijn inmiddels volwassen, toch herinnert hij zich hoe lastig hij het vond om hiermee om te gaan.

De begeleider Sjaak Tuahatu: ‘Ieder heeft een eigen manier, gebaseerd op je ervaring, en door gesprekken zoals hier kun je onderzoeken wat je belangrijk vindt, wat je je kind wil meegeven.’ Een tip geeft hij mee: ‘Luisteren, luisteren, luisteren naar je kind.’

Alle vaders die hier aanschuiven, zijn actief in hun eigen wijk – in Rotterdam Feyenoord met een Wijkacademie Opvoeden die wordt gedragen door vaders en in Holendrecht met een vadergroep. Lesly Reiziger en Sjaak Tuahatu willen het Ouderschapsspel met groepen vaders op scholen in Holendrecht spelen.

Vaders gaan niet zo snel bij elkaar zitten om over de opvoeding te praten, is het algehele gevoel. Terwijl ze met elkaar erkennen hoe belangrijk het is dat vaders juist elkaar opzoeken om van elkaar te leren. Deze vaders zijn dan ook voorlopers. Opvoeden is een vrouwenzaak en daar als vader een plek en rol in te vinden vraagt om een enorme inhaalslag. Van vaders, en van welzijnsorganisaties in de verschillende wijken die nu vaak alleen cursussen aan moeders aanbieden.

*begeleiders: Lesly Reiziger & Sjaak Tuahatu,
Wijkacademie Opvoeden Holendrecht*

‘Het lijkt alsof je als moeder niet mag ontspannen.’ Opvoeden, een gezin draaiende houden geeft ook stress. Vooral als er ook financiële problemen zijn, of als een kind het moeilijk heeft op school. De uitspraak van een van de deelnemers dat je eigen opvoeding en de cultuur waaruit je komt ermee te maken hebben, krijgt bijval van de andere deelnemers: ‘We hebben van onze cultuur meegekregen dat we onszelf niet bovenaan zetten. Maar het is net als zuurstofmaskers in het vliegtuig, die moet je ook eerst zelf opzetten voordat je je kind helpt.’

Stress gaat ook over wat binnen je macht ligt om te veranderen, legt begeleider Maureen Hubbard uit. Een moeder reageert: ‘Waar ik geen controle over heb, daar ga ik me niet meer druk over maken.’ Sommige zaken zijn moeilijker te veranderen, zoals eenzaamheid.

Een alleenstaande moeder met vier kinderen: ‘Ik moet alles zelf doen: school, sport regelen, opvoeden ... dat is eenzaam, en dat vind ik stressvol.’ Een ander is haar vertrouwen in mensen kwijt door bedrog, en voelt die spanning nog steeds.

Stress vereist ontspanning, en met tips helpen de deelnemers elkaar. ‘Gezond eten, zonder gif.’ ‘Een hobby. Ik maak sieraden.’ In religie is ook kracht te vinden. ‘Dat wil zeggen ... onder moslims voel ik me veilig, daarbuiten niet.’ ‘Ontspannen is: koken, sporten, op tijd naar bed.’ Begeleider Carmen Rampersad geeft haar regel: ‘Zeg af en toe nee.’

*begeleiders: Maureen Hubbard & Carmen Rampersad,
Wijkacademie Opvoeden Holendrecht*

‘In Marokko was geloof niet ingewikkeld, hier wel.’ ‘Ik ben wel kritisch over de instanties, de scholen waar ik mijn dochters naar toe stuurde.’ De workshop opent met interviews in tweetallen over de vraag hoe de deelnemers zelf zijn opgevoed in hun geloof – of als ze niet gelovig zijn, hoe ze hebben geleerd over normen en waarden. Daarna volgt een gesprek in de groep.

De verhalen buitelen bijna over elkaar heen. Het eigen geloof, wat en hoeveel je met je kinderen deelt, roept veel op. Zoals het verschil tussen school en thuis. Op school worden de chistelijke feestdagen gevierd. ‘Wij leven hier, dus op school doe je gewoon mee, zeg ik mijn kinderen. Thuis is het een ander verhaal’, vertelt een moeder. Een ander: ‘Mijn kinderen komen met vragen over kerst of over waarom wij geen varkensvlees eten, en ik leg uit waarom wij er niet aan meedoen.’

Sommigen vinden een creatieve oplossing om een brug te slaan tussen de Nederlandse en islamitische gebruiken. ‘Wij geven de rituelen van de islam mee. We doen niet aan Sinterklaas

of kerstmis, maar tijdens de ramadan gebruik ik ook kerstige lichtjes en versiering.’

Anderen willen het vooral niet doen zoals ze het zelf meekregen. ‘Ik ben overbeschermd opgevoed. Mocht niet naar de speeltuin aan het einde van de straat. En een knagend gevoel van spijt als ik toch ging. Ik leerde dat God alles ziet en hoort. Ik moest een hoofddoek dragen. We moesten bidden. Nu geef ik God mee, maar niet dwingend. Mijn kinderen zijn begonnen met bidden, en vinden ‘t zelfs erg als ze een keer overslaan.’ Dat roept bij een ander háár herinnering op: ‘Mijn familie had juist kritische vragen toen ik een hoofddoek ging dragen!’

Dat het geloof soms ook dilemma's met zich meebrengt, blijkt uit de ervaring van een moeder met een zoon die interesse had voor radicale ideeën. Zij ging juist met hem mee naar een spreker met radicale opvattingen en hield zo het contact: ‘Dan wist ik meer over zijn gedachten.’ En daarmee kon ze haar invloed op hem juist weer versterken.

begeleiders: Fatiha Azzarhouni, Leiden Islam Academie & Saskia Moerbeek, stichting BMP

Voor het eerst dit jaar is er een delegatie jongeren naar de conferentie gekomen, de jongerenacademie van Leiden Noord. 'Wat is nodig in jouw wijk? Denk even los van school ...' opent begeleider Yassine Abarkane de workshop. Dit zijn grotendeels jongeren die een sociale opleiding volgen, en met elkaar onderzoeken hoe ze een professional in de wijk kunnen zijn. 'Stagiairs die naar een pleintje lopen met een briefje in de hand, ... nou, zo niet dus.' 'Ik vind het leuk om juist die jongeren te benaderen die moeilijk benaderbaar zijn.'

Ze verwoorden helder het verschil tussen school en straat. 'Leer af wat je op school geleerd hebt. Ik word volgepropt met regels en theorie, en daar heb ik op straat weinig aan.'

Het is een levendig gesprek over de dynamiek in de wijk. Over de pleintjes waar ze vroeger hingen, en dat het nu door apps en sociale media anders gaat. Over de ongeschreven regel dat de 'jonkies' er 's ochtends hangen en de oudere kinderen na drieën. Dat de jonkies er soms zomaar allerlei vooroordelen uitgooien, zonder enig idee waar ze het over hebben. Dat iets doen wat niet mag, snel wordt overgenomen.

Bij de afsluiting introduceert Yassine het begrip 'de radicalisering van de verwondering': hoe kun je met open blik, verwonderend, kijken naar wat er in je wijk gebeurt?

*begeleider: Yassine Abarkane,
Wijkacademie Opvoeden Schilderswijk*

het gesprek gaat verder ...

Inspirerend. Dynamisch. Mooie verzameling van opvoedstijlen. Grenzen stellen, voor jezelf opkomen. Je geloof en je daarin veilig voelen. Zelf weerbaar zijn betekent ook tonen dat je kwetsbaar bent. Trots maar niet helemaal tevreden zijn, want waar zijn de vaders ... Na alle workshops verzamelen de deelnemers zich weer in de grote zaal. Ze vertellen elkaar en sommigen aan het hele publiek wat ze ervaren hebben, hoe ze naar huis gaan, wat ze meenemen.

Ook hier, in de zaal is het principe van de Wijkacademie Opvoeden – leren van elkaar – voelbaar, zichtbaar, hoorbaar. Deelnemers nemen inspiratie mee naar huis. Én ambities. Ambities om armoede, vaderschap, geloof, stress in de eigen wijk bespreekbaar te maken. Ambities om door het succes van spellen als Just like you, Het ouderschapsspel en Spelend Moneywise ook zelf spellen te ontwikkelen voor andere thema's. Ambities om in de eigen wijk samenwerking te zoeken met een theatergroep of scholen.

En het gesprek gaat door: tijdens de lunch, in de bussen die de ouders weer terug vervoeren, en later, in de verschillende Wijkacademies ...

over Wijkacademies Opvoeden

In Wijkacademies Opvoeden onderzoeken ouders hun ervaringen. Ze spreken daarin niet vanuit problemen, maar vanuit wat belangrijk in hun leven is. Ze bedenken wat ze samen voor de wijk willen doen. De Wijkacademies zijn volop in ontwikkeling. De afgelopen vier jaar zijn vaders en moeders in Amsterdam, Haarlem, Den Haag, Utrecht, Leiden en Rotterdam Wijkacademies Opvoeden gestart, en andere zijn in verschillende fases. Inmiddels is er ook een vader-Wijkacademie in Utrecht en een jongeren-Wijkacademie in Leiden Noord. In Haarlem, Den Haag en Amsterdam Zuidoost bestaan concrete plannen voor weer nieuwe Wijkacademies. En sommige Wijkacademies zijn in 2017 na drie of vier jaar bijna aan het einde van hun looptijd. Die ouders stoppen niet, maar zoeken naar passende manieren om vol energie hun ideeën in praktijk te brengen.

wijkacademieopvoeden.nl

Gemeente Amsterdam

Gemeente
Rotterdam

Gemeente Utrecht

Haarlem

Leiden

VSBfonds,
iedereen doet mee

Kansfonds
geven om
een ander

Sterk in de wijk

STAGEHUIS
SCHILDERSWIJK

lotusandtulip

Meetingz!

Ouders laveren
tussen durf,
trots, schaamte,
en moed